

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Terezou Jachura Maříkovou v právní věci

žalobce:

██████ M ██████ Š ██████ nar. ██████
bytem ██████

proti

žalovanému:

1) Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti,
IČO:00025429, sídlem Vyšehradská 16, 128 00, Praha 2

2) JUDr. Renata Poláková, soudkyně Obvodního soudu
pro Prahu 7, pracoviště Ovocný trh 14, 112 96, Praha 1
zastoupena advokátem JUDr. Markem Nespalou
sídlím Vyšehradská 21, 128 00, Praha 2

o poskytnutí zadostiučinění ve výši 100 000 Kč, omluvu a konstatování

takto:

- I. Žaloba s návrhem, aby soud konstatoval, že v žalobě popsaným chováním a výroky soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 7 JUDr. Renaty Polákové, k němuž došlo dne 3.9.2014 před zahájením jednáním ve věci sp. zn. ██████ před dalšími osobami, navozujícím situaci a vzbuzujícím dojem z korupčního (klientelistického) prostředí v justici, a zavadávajícím příčinu ke snížení důvěry v soudnictví, došlo k porušení základního práva žalobce na ochranu osobnosti, zaručeného článkem 10 Listiny základních práv a svobod a základního práva na soudní ochranu, garantovaného článkem 36 Listiny základních práv a svobod, se zamítá.
- II. Žaloba s návrhem, aby soud uložil žalovanému 1) a žalované 2) se za toto porušení základních práv a svobod žalobce písemně omluvit, se zamítá.
- III. Žaloba s návrhem, aby žalovaný 1) byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 100 000 Kč s příslušenstvím, se zamítá.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 1) náklady řízení ve výši 300 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného 1).
- V. Žalobce je povinen zaplatit žalované 2) náklady řízení ve výši 6 800 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalované 2) JUDr. Marka Nespaly, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ekrťová Lucie

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaných přiměřeného zadostiučinění ve výši 100 000 Kč a omluvy (ve vztahu k žalovanému 1) a omluvy (ve vztahu k žalované 2) z titulu nesprávného úředního postupu spočívající v nevhodném chování soudkyně JUDr. Renaty Polákové. Žalobce uvedl, že v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] se domáhal náhrady nemajetkové újmy ve výši 75 000 Kč s příslušenstvím z důvodu nepřiměřené délky správního řízení vedeného Policií České republiky o žádosti žalobce o poskytnutí informace. Předmětnou věc projednávala soudkyně JUDr. Renata Poláková. Již při ústním odůvodnění zamítavého rozsudku ve věci samé, vyhlášeného při jednání dne 4.5.2012 a znovu v písemném odůvodnění rozsudku ze dne 4.5.2012, č. j. [REDAKCE] se vyjadřovala se značným despektem o osobě žalobce tak, že žalobce údajně nevyužil možnost získat požadované informace již v prosinci 2005, dále spekovala nad okolnostmi doručování dopisu Policie České republiky s tím, že jednání žalobce mohlo být účelové, s cílem zmařit poskytnutí požadované informace. Dále jej soudkyně osočila, že postupoval formalisticky, až litigózně (viz odůvodnění strana 6 rozsudku). Tyto předpojaté osobní útoky vůči osobě žalobce vzbudily pochybnosti, zda soudkyně JUDr. Renata Poláková není z nějakého důvodu předpojatá vůči jeho osobě. Námitku podjatosti soudkyně však nevznesl. U Obvodního soudu pro Prahu 7 byla projednávána další žaloba o zadostiučinění za nemajetkovou újmu, kterou podal pan T. H. proti České republice – Ministerstvu vnitra. Pan T. H. je dlouholetý kamarád žalobce, a proto tuto žalobu sepisoval žalobce sám. Věc projednávala tatáž soudkyně JUDr. Renata Poláková pod sp. zn. [REDAKCE] T. H. si v této věci zvolil advokáta Mgr. Jana Boučka, za něhož k jednání nařízeném na den 3.9.2014 se dostavila advokátní koncipientka Mgr. Zuzana Hanušová. Před začátkem tohoto jednání přibližně v 8:40 hod. vyslechl žalobce T. H. a jeho zástupkyně Mgr. Zuzana Hanušová, když čekali v chodbě v druhém patře Obvodního soudu pro Prahu 7 v blízkosti jednací síně č. 263, hovor z kanceláře č. 260, který vedla soudkyně JUDr. Renata Poláková s další osobou – jejím zapisovatelem, kdy se negativním až nenávislným tónem zmiňovala o osobě T. H. a o osobě žalobce. Tato říkala, že má dnes nařízené jednání T. H. proti Ministerstvu vnitra, přičemž žalobce T. H. je určitě napojen na pana Š. (žalobce v této věci). Na dotaz zapisovatele (mužský hlas), kdo je pan Š. soudkyně s podivem nad neznalostí tohoto jména odpověděla, že je to ten, který neustále žaluje Ministerstvo vnitra a spravedlnosti a zatěžuje a šikanuje soudy. Dále uvedla, že si myslí, že žalobu nepsal pan H. nýbrž pan Š. což bylo pejorativně doprovázeno poznámkou, že títo dva spolu snad i žijí. Poté, co si JUDr. Renata Poláková zavolala účastníky řízení do jednací síně, oznámil žalobce T. H. že bude pořizovat zvukový záznam. Soudkyně se následně dotázala, zda někdo vznáší námitku její podjatosti. Mgr. Zuzana Hanušová vznesla námitku podjatosti z důvodu, který byl popsán výše (viz uvedený rozhovor). Jednání bylo nahráváno na zvukový záznam, přičemž následně soudkyně JUDr. Poláková na místě zaprotokolované vznesené námitky podjatosti se začala afektovaně smát, že nechápe, o čem je řeč, že nikoho z přítomných (ani žalobce) údajně nezná a že prý nic takového nikomu neříkala. Mgr. Zuzana Hanušová jakožto právní zástupkyně T. H. trvala na protokolování vznesené námitky podjatosti. Soudkyně JUDr. Renata Poláková nejprve začala námitku protokolovat, následně, aniž by to jakkoliv souviselo s projednávanou věcí, přítomným sdělila, že žalobce (tj. M. Š.) zná, že u ní prohrál spor, avšak že v tom není nic osobního a že podle vzhledu žaloby si myslí, že žalobu pro pana H. psal žalobce. Průběh jednání, který byl nahráván na diktafonový záznam, však neodpovídal protokolaci, kterou soudkyně JUDr. Renata Poláková činila, resp. opisu protokolu z jednání. Popsané chování uvedené soudkyně i její opakované znevažující vyjádření (včetně tónu řeči) o osobě žalobce svědčí zároveň o míře korupčního prostředí (klientelismu) v justici, kde pro průběh a výsledek soudního řízení není rozhodující právo a spravedlnost, ale osobní známost soudce s účastníky. Zároveň tímto nepřipustným jednáním soudkyně bylo zasaženo do základních práv a svobod žalobce, zejména do práva na ochranu osobnosti a do práva na soudní ochranu. Tímto

způsobem proto žalobci vznikla nemajetková újma, jejíž odškodnění se touto žalobou domáhá. Žalobce svůj nárok předběžně uplatnil u žalovaného 1) dne 24.2.2015.

2. Žalovaný 1) ve svém vyjádření nespороval, že u něj žalobce předběžně uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč dne 24.2.2015 z důvodu poškození jeho dobrého jména a zasažení do důstojnosti a snížení vážnosti jeho osoby, které mělo být způsobeno nesprávným úředním postupem žalované 2) ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7, pod sp. zn. [REDAKCE] s tím, že soudkyně se před začátkem jednání měla nevhodně vyjádřit o osobě žalobce. Žalovaný po projednání této žádosti neshledal nárok žalobce jako opodstatněný, což mu sdělil stanoviskem ze dne 17.7.2015. Žalovaný ve svém vyjádření dále připomněl podmínky odpovědnosti státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem s tím, že může vypořádat toliko nároky náležitě doložené, co do základu i výše. Žalobce však nikterak nedoložil, že žalovaná 2) se na adresu žalobce a pana T [REDAKCE] H [REDAKCE] vyjádřila v nelichotivém a znevažujícím směru, kdy žalobce toto doložil pouze čestným prohlášením advokátní koncipientky Mgr. Zuzany Hanušové, přičemž prohlášení nebylo opatřeno podpisem této osoby. I kdyby tvrzení o výstupu žalované 2) byly jakýmkoliv způsobem doloženy, žalovaný 1) namítl, že by v daném jednání nebylo možné spatřovat nesprávný úřední postup podle § 13 zákona č. 82/1998 Sb., neboť rozhovor v kanceláři žalované 2) nelze považovat za nesprávný úřední postup, neboť se jedná o čistě soukromou komunikaci mezi dvěma fyzickými osobami. Má-li žalobce za to, že toto jednání mohlo jakkoliv zasahovat do rozhodovací činnosti žalované 2), měl možnost vznést námitku podjatosti žalované 2), o které by mělo být následně rozhodnuto.
3. Žalovaná 2) ve svém vyjádření uvedla, že nárok žalobce neuznává, neboť pokud jde o řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE], které jakožto zákonný soudce rozhodovala, skutkový stav uvedené žaloby, který vyplynul z dokazování podrobně popsala ve svém rozsudku ze dne 4.5.2012, ze kterého při svém rozhodování vycházel i Městský soud v Praze, který se ztotožnil s jejím závěrem, pouze dospěl na rozdíl od žalované 2) k závěru, že právo žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě bylo objektivně porušeno a sám konstatoval šikanózní charakter žaloby, proto žalobci také nepřiznal náhradu nákladů řízení, k čemuž se přiklonil i Ústavní soud ČR. Žalobce pak neuspěl ani v dovolacím řízení. Čin ze způsobu, jakým je jeho věc v této žalobě interpretována, je zřetelný pokus o jinou interpretaci souzené věci, než jak byla skutečně řešena. Při ústním odůvodnění rozsudku se nijak nevyjadřovala s despektem k osobě žalobce, pouze přečetla odůvodnění rozhodnutí, které si během přerušování jednání před vyhlášením rozsudku připravila a ve stejném znění bylo uvedeno i v písemném vyhotovení. Dokonce žalovaná 2) žalobci sdělila, že v případech žalob proti státu, jejíž rozsudky jí žalobce dal k dispozici, při projednání žaloby a ve kterých Obvodní soud pro Prahu 2 jeho žalobám vyhověl, by rozhodla stejně, avšak sdělila mu, že v daném případě se jedná o jiný typ sporu. Toto se žalovaná 2) snažila vysvětlit i při jednání panu H [REDAKCE] ve věci vedené pod sp. zn. [REDAKCE]. Předmětná věc pro ni znamenala skončení jedné z mnoha věcí, které v uvedeném měsíci soudila. Pokud jde o popis jednání ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] jedná se o zcela dezinterpretovaný a účelově přizpůsobený její rozhovor v její kanceláři se studentem práv L [REDAKCE] A [REDAKCE] který byl u Obvodního soudu pro Prahu 7 na dvoutýdenní praxi. S tímto studentem řešila možné procesní varianty postupu, zejména případný postup podle § 27 odst. 2 o.s.ř. Konverzace probíhala naprosto věcně, bez jakéhokoliv podtextu, dvojsmyslů či emocí, rozhodně ne negativním až nenávistným tónem. Pravdou je, že pan H [REDAKCE] a jeho právní zástupkyně ji při uvedeném jednání zaskočili se vnesenou námitkou podjatosti, snažila se panu H [REDAKCE] vysvětlit, že není podjatá a že nemá negativní vztah ani k žalobci. V rychlosti si snažila vzpomenout, o čem konkrétně se se studentem bavila, přičemž poctivě přiznala, že vedla rozhovor o žalobci a v jakém duchu. Toto se dá případně z pořizované nahrávky jednání dovodit. Pokud z uvedené nahrávky vyplývá nějaká emoce, pak to byl šok z dezinterpretace rozhovoru. Žalovaná 2) současně ve svém podání navrhla přerušování řízení do řízení vedeného u

Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] kde je projednávána žaloba pana T [REDAKCE] H [REDAKCE] týkající se poskytnutí přiměřeného zadostiučnění na základě totožného skutkového stavu. V uvedeném řízení proto je řešena otázka, která má význam a je podstatná i pro toto řešení.

4. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29.2.2016, č. j. [REDAKCE] ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22.7.2016, č. j. 17 Co 253/2016-60 bylo toto řízení přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] O pokračování v řízení bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 29.1.2020 č. j. 19 C 225/2015-79 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19.6.2020 č. j. 17 Co 159/2020-90.
5. Vzhledem k tomu, že účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (žalobce za použití ustanovení § 101 odst. 4 o.s.ř., když se na soudem zaslanou výzvu ve stanovené lhůtě nevyjádřil, přičemž tato mu byla doručena dne 26.7.2021) postupoval soud podle ustanovení § 115a o.s.ř.
6. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25.10.2018, č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26.9.2019, č. j. [REDAKCE] má soud za prokázané, že žaloba, kterou se žalobce T [REDAKCE] H [REDAKCE] domáhal proti žalovanému 1) Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti a žalované 2) JUDr. Renatě Polákové konstatování, že hlasitě slyšitelnými slovními komentáři (bývalé) soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 7 JUDr. Renáty Polákové, ke kterým došlo dne 3.9.2014 před zahájením jednání ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 7 pod sp. zn. [REDAKCE] kdy soudkyně uvedla, že má dnes nařízené jednání ve věci žalobce proti Ministerstvu vnitra, že žalobce je určité napojen na pana Š [REDAKCE] který neustále žaluje Ministerstvo vnitra a spravedlnosti a zatěžuje a šikanuje soudy, že si myslí, že žalobu nepsal žalobce, ale pan Š [REDAKCE] kdy toto bylo pejorativně doprovázeno její poznámkou, že spolu s žalobcem snad i žije a celý rozhovor byl veden ve značně negativním duchu, kdy tón hlasu soudkyně působil až nenávistně, zejména ve vyjádřeních týkajících se spojení žalobce s panem Š [REDAKCE] a které měly navozovat existenci korupčního (klientelistického) prostředí v justici, a zavdávat příčinu ke snížení důvěry v soudnictví, čímž mělo dojít k porušení základního práva žalobce na ochranu osobnosti zaručeného článkem 10 Listiny základních práv a svobod a základního práva žalobce na soudní ochranu garantovaného článkem 36 základních práv a svobod, byla zamítnuta (výrok I.). Dále byla zamítnuta žaloba, kterou se tento T [REDAKCE] H [REDAKCE] domáhal po žalovaných písemné omluvy a zaplacení zadostiučnění za nemajetkovou újmu ve výši 60 000 Kč od žalované 2) (výrok II. a III.) a současně bylo rozhodnuto o povinnosti T [REDAKCE] H [REDAKCE] zaplatit žalovaným náklady řízení (výrok IV.). Z odůvodnění obou rozhodnutí se podává, že v rámci řízení provedené důkazy nepotvrdily tvrzení T [REDAKCE] H [REDAKCE] o obsahu a formě rozhovoru žalované 2) – JUDr. Renaty Polákové s L [REDAKCE] A [REDAKCE] tedy nebyl prokázán žalobcem tvrzený zásah do osobnostních práv. Naopak v řízení byl prokázán průběh rozhovoru, který do osobnostních práv žalobce nijak nezasáhl. Vyjádření žalované 2) pronesené během rozhovoru s L [REDAKCE] A [REDAKCE] nenaplnělo znaky nesprávného úředního postupu, za který by odpovídala žalovaná 1) – Česká republika zastoupená Ministerstvem spravedlnosti, ani nedošlo k excesu v jednání soudkyně, který by byl přičitatelný žalované 2) – JUDr. Renatě Polákové. Za této situace proto soud prvního stupně žalobu zamítl, přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno soudem odvolacím. Z daných rozhodnutí se dále podává, že v uvedeném řízení bylo prokázáno, že k rozhovoru žalované 2) a tehdejšího stážísty L [REDAKCE] A [REDAKCE] dne 3.9.2014 v kanceláři soudkyně (žalované 2) skutečně došlo, tento rozhovor však měl jiný obsah, než-li tvrdil T [REDAKCE] H [REDAKCE] a nebyl nijak nenávistný. Uvedený rozhovor byl veden věcně, žalovaná 2) jakožto soudkyně objasňovala stážístovi předpokládaný průběh řízení a upozorňovala ho na možné procesní komplikace. V rámci tohoto uvedla i jméno Š [REDAKCE] o němž se domnívala, že sepsal v dané věci žalobu. Jeho možné propojení s T [REDAKCE] H [REDAKCE] dovozovala mimo jiné z toho, že jeho adresa se shodovala s adresou žalobce, tj. T [REDAKCE] H [REDAKCE] O [REDAKCE] Š [REDAKCE]

žalovaná 2) uvedla, že podává často žaloby proti Ministerstvu vnitra i spravedlnosti. Tento průběh rozhovoru byl prokázán jednak svědeckou výpovědí L [redacted] A [redacted] H [redacted] G [redacted] částečně i JUDr. Zuzanou Hanušovou - tehdejší zástupkyní T [redacted] H [redacted] a rovněž i žalovanou 2).

7. Podle ust. § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen zákon) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle ust. § 13 odst. 1 zák. stát odpoví za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 31a odst. 1 zák. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytuje v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující.
8. Předpokladem odpovědnosti státu za škodu/nemajetkovou újmu, je naplnění těchto tří předpokladů: 1) existence nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody/nemajetkové újmy a příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody/nemajetkové újmy. Tyto předpoklady musí být naplněny kumulativně. Vzhledem ke skutečnosti, že v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [redacted] (do kterého bylo toto řízení přerušeno) a které vycházelo ze stejného skutkového základu, bylo pravomocně rozhodnuto tak, že žaloba se stejným skutkovým základem, jako tato žaloba, byla zamítnuta, přistoupil soud i v této věci k zamítnutí veškerých nároků žalobce, neboť nebyla prokázána tvrzení uvedená žalobcem v žalobě. Naopak v rámci řízení [redacted] bylo prokázáno, že uvedený rozhovor dne 3.6.2014 žalované 2) a stážisty L [redacted] A [redacted] se uskutečnil, avšak tento rozhovor měl jiný obsah, než-li tvrdil žalobce T [redacted] H [redacted] a nebyl nijak nenávistný. V důsledku vedeného rozhovoru proto nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, neboť tento nenaplňoval znaky skutkové podstaty § 13 odst. 1 zákona a rovněž nenaplňoval ani znaky excesu v jednání soudkyně – žalované 2). Uvedený rozhovor proto nemohl žádným způsobem zasáhnout do osobnostních práv T [redacted] H [redacted]. Z obsahu rozsudku soudu prvního stupně, resp. z jeho odůvodnění se dále podává, že skutečnost, že v předmětném rozhovoru zaznělo, že se T [redacted] H [redacted] přáteli s [redacted] Š [redacted] se nemohla T [redacted] H [redacted] nijak dotknout a nemohla mu způsobit žádnou újmu na osobnostních právech, neboť T [redacted] H [redacted] sám uvedl, že [redacted] Š [redacted] je jeho dlouholetým přítelem. Stejně tak názor žalované 2), že žalobu možná psal pan Š [redacted] nemohl T [redacted] H [redacted] nijak zasáhnout, neboť se jednalo o pravdivé tvrzení. Obdobné tedy platí i v případě žalobce. Skutečnost, že žalovaná 2) uvedla, že žalobce se přátelí s T [redacted] H [redacted] nemohla žalobci způsobit žádnou újmu na osobnostních právech, když tato skutečnost je pravdivá. Stejně tak je pravdivá i skutečnost, že žalobu v předmětné věci vedené pod sp. zn. [redacted] psal žalobce. Dále z uvedeného rozhodnutí se podává, že T [redacted] H [redacted] se nijak nemohlo dotknout, že v rozhovoru druhá žalovaná uvedla, že [redacted] Š [redacted] podává hodně žalob. Soud ve svém rozhodnutí, konkrétně v odst. 12 popsal, že jak T [redacted] H [redacted] tak žalobce jsou v justičním prostředí hodnoceni jako lidé, kteří podávají šikanózní návrhy, přičemž např. Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 480/2006 poukázal ve vztahu k žalobci na „výrazně obstrukční a litigiozní přístup stěžovatele při uplatňování práv před soudy“. Dále se Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 27.10.2011, sp. zn. III. ÚS 2791/2008 pozastavil nad skutečností, že žalobce a jeho zástupkyně považují za profesionálně únosné, aby „neustálým vyvoláváním mnoha desítek soudních sporů z malicherných důvodů nad únosnou míru zatěžovali kapacitu obecných soudů a Ústavního

soudu“. Takové počínání Ústavní soud s odkazem na usnesení ze dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 480/2006 hodnotil jako litigiozní (sudičské). Rozhodující soud v uvedené věci rovněž vyšel ze skutečnosti, že ████████ Š███████ podává velké množství žalob, jež bylo ostatně soudu známo z jeho úřední činnosti a což je známo i tomuto soudu. Soud tedy uzavírá, že ani tato skutečnost pronesená žalovanou 2), nemohla nijak zasáhnout do osobnostních práv žalobce, neboť i v tomto směru se jedná o tvrzení pravdivé. Soud proto uzavírá, že pakliže bylo prokázáno, že předmětný rozhovor nebyl veden způsobem, jaký prezentoval žalobce ve své žalobě, tedy, neprokázal svá skutková tvrzení, tj. že došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu ustanovení § 13 odškodňovacího zákona a rovněž nebylo prokázáno, že se žalovaná 2) uvedeným rozhovorem dopustila excesu v rámci plnění svých úředních povinností, postupoval soud shodně jako soud v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. ████████ a žalobu zamítl jako nedůvodnou pro nenaplnění odpovědnostních předpokladů.

9. Výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným 1) je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přízná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byl žalovaný ve sporu plně úspěšný, přiznal mu soud náklady tohoto řízení, které se skládají z náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 1 odst. 1,3 písm. a) a ust. § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. a podle § 89a exekučního řádu (1 úkon právní služby po 300 Kč – vyjádření ve věci samé).
10. Výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou 2) je taktéž odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Náklady řízení se skládají z mimosmluvní odměny advokáta ve výši 6 200 Kč podle ustanovení § 11 odst. 1, ustanovení § 7 a ustanovení § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (2 úkony právní služby po 3 100 Kč – převzetí věci a sepsání vyjádření) a z náhrady hotových výdajů ve výši 600 Kč podle ustanovení § 13 odst. 1,3 ve spojení s ustanovením § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (2 úkony právní služby po 300 Kč – převzetí věci a sepsání vyjádření).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Praha 6. září 2021

Mgr. Tereza Jachura Maříková v. r.
soudkyně